

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

exiguum; at mox ubi crimen admiseris, in immensum auget, ut vel desperatâ veniâ scelestius vivas, vel perosus conscientiaë stimulos in omnem vitæ licentiam te projicias.

40. Dolor immodicus ab occulta quandoque superbia ortum deducit: & quemadmodum hujusce pœnitentiæ radix est mala, itâ fructus nequeunt esse boni. Nascuntur enim de nimia sui præfidentia, quæ cum seipsâ mala sit, non potest non damna plurima procreare. Agnosce calamitates tuas! agnosce & misericordiam Divinam! plus ista poterit ad salutem tuam, quàm illa ad interitum.

DECAS V.

41. Qui Deo supplex sibi petit ignosci, voluptatem ei facit, nè dicam, gratiam, honorémque. Dignè de ejus bonitate sentias, & absque metu accedas ad thronum gratiæ. Injuriam ei facimus, cum ex ingenio nostro metimur. Non illi pectus felis, & vindictæ plenum: longè alienus est ab humano more: parcit fontibus, veniam ipse offert, & instabilitate nostra non fatigatur. Non affingamus ei ingenium

H

aliud:

aliud: est infinitè bonus, misericors, facile condonans, piissimus Pater.

42. Ejura genus omne noxarum, & confide te omnium veniam obtenturum. Illud autem devita præ cæteris, quod vel contracta assuetudo, vel vehemens animi propensio familiare tibi fecit.

43. Culpam nondum admissam perinde metuas, ac si veniam non fores obtenturus: at postquam lapsus fueris, Deo te siste tam fidenti animo, quasi non deliquisses, imò fideliter serviisses. Accede pudoris plenus ac lachrymarum, spei non dubius, & expers turbationis.

44. Errata vitæ superioris esse argumentum debent altissimæ humilitatis, non erroris aut contumaciæ. Confide Deo: tametsi millies labaris, bis millies dextram porriget, quò erigat cadentem. Penè existimes non offendi novis casibus, sed emolliri. Adeò bonitas ejus nostram vincit fragilitatem.

45. A lapsu citò resipisce, geminando fervorem in obsequio Divino; atque inde doceâre, quid tu ipse, & quid Deus possit. Hâc ratione medelam sumes ex vulnere, &

& quibus in te pugnavit armis, hostem de-
jicies. Saxa sui objectu iter impediencia
documento sint ad incessum aptius mo-
derandum. Licet subinde corruas, aut
ad saxum impingas, noli gressum sistere.
Servire Deo absque labe aut nævo solis
cæli incolis concessum est.

46. Non mireris adhuc pullulare ex te
noxia herbarum genera, nempe altiùs fi-
xere radices, quàm ut eas bidui labor ex-
tirpet. Crede non parùm periculi immi-
nere iis, qui cum pio æstu incaluerint,
existimant jam triumphatas cupiditates,
seque omnino securos vivere, quasi jam
tutam illam beatorum pacem degustan-
tes. Latet nonnunquam sub hoc pietatis
velo pernitiiosa præsumptio, & ubi de-
mum error criménque patuerit, magni
illi Atlantes sub coelo suo collapsi, virtutis
studium non remittunt modò, sed abdi-
cant omnino. Expedit nosse, cum quo
prælieris, ut fidem animamque Deo pro-
bes, stesque semper accinctus in arena.

47. Cautè tibi pugnandù est, nè ab ho-
ste vincaris: nam ille multus est numero,
& insuper oculos fugit. Idcirco sta impi-

ger, ejusque conſiliis, quibus prævalet, vigilantiam oppone; & quia medius inter hoſtes vivis, nunquam arma exue, ſemper congregari paratus.

48. Dum vixeris, nunquam te à tentationibus ſecurum crede, atque ideo accingere, ſolicitus non ſolum, ut è campo indemnis abeas, ſed ut ab hoſte referas aliquid ſaluti aut conditioni tuæ profuturum.

49. Cùm mentem infeſtârît Genius malus, ad utilitatem tuam cedat inimica irruptio, ad Deum per preces confuge, aut te in amorem ejus excita. Similiter cùm tentatio irruerit, humiliare ſub manu Domini, recole infinita illius beneficia, & quæ te manent poſt hanc vitam, noviffima.

50. Deſertus tibi videris? tentatione affligeris? ſcrupulis exagitaris? dolores corpus, mentem pericula infeſtant? Age! patientiam adhibe, eâ unâ vim malorum omnium extinxeris. Vitam pro Amico ponere, ſublimius eſt, ipſa Veritate teſte, Charitatis genus: at plùs quàm vitam fundis, ſi, quam morte ipſa acerbiorrem ducis, animi orbitatem, tantis incur-

ſionibus

tionibus tentationum, ærumnisque infestam alacriter sustinueris.

DECAS VI.

51. Arcentur ab ubere infantes jam grandiusculi. Quos virtus roboravit in spiritu, iis subtrahit Deus, quidquid est tenerioris solatii, & mensam parat solidioribus ex cibis; panis lacrymarum cupidiarum vice apponitur. Quando Joanni conspicuum se dedit pectus zonâ adstrictus, & lampades manum præferens, utique ostendit, se iis offerre lucem, quibus lac & delicias abstulerit; imò lucem accipere ab iis, qui aspera tolerârint.

52. Culpam horrere decet, non pœnam iis debitam. Cur indè tristaris, unde Deus sibi complacet? illud damnas, quod ille probat. Jam nunc opportunum est pati: scates enim amore proprio, atque indè tibi pœna est acerbior, indè amor in Deum remissior; dum scilicet refugis, quod ille cupit in bonum tuum.

53. Mœstitiam suborientem levet spes auxilii proximè adfuturi. Non solet tribulatio assiduò premere, neque ulla est tam severa, quæ non admittat aliquam solatii